

לא לחכות לסינוב הבא

סבב הלחימה הנוכחי, ברומה לקודמיו, הביא לגל דיווחים ופרשנויות המשתרע על איני סוף שעות שידור. אפשר להניח שרוב הרברים המושמעים לנו נשאבו מהממסד הביטחוני ני והפוליטי, ואם הם מלמדים על משהו הרי זה ראשית שישאל איננה מבינה את החשיי

בה של חמאס ושנית שישאל עצמה אינה יודעת מה היא בדיוק רוצה ומה המטרה האסטרטגית שאליה היא צריכה לחתור. קרוב לשיבויעיים שמענו שחמאס במצוקה, שהוא איננו מעוייניין בלחימה וכל חלומו הוא להשיג הפסקת אש ושוה גם החלום הישראלי. אולם כשהפסקת האש בוששה לבוא, צצו פרשנויות הפוכות שלפיהן חמאס אינו מעוניין בהפסקת אש ויש לו תוכי ניות או רעיונות אחרים. עוד שמענו כי ישראל חוששת מכניסה קרקעית לעזה, לא רק מחמת המחיר הצפוי, אלא כיוון שלא יודעים מה יהיה "ביום שאחרי". ומי יודע? אולי יעלו כוחות קיי צוניים יותר מחמאס. מה חמאס צריך להבין מכל הדברת הזאת שבוודאי מגיעה לאוזניו?

התשובה הברורה היא שלכאורה ישראל מעוניינת בהמשך שלטונו, וכל חפצה הוא בהפסקת אש ארוכה ככל האפשר. המי סקנה מבחינתו היא לסייע לישראל לממש את חלומה להפסקת האש, אך לנסות להשיג זאת בתנאים הטובים ביותר האפשריים עבורו. הפסקת האש תשמש לו בראש ובראשונה להכנה לסינוב הבא עם ישראל, על רקע מסקנותיו מהסינוב הקודם. חמאס שולט ברצועת עזה זה כשבע שנים. היו לנו איתו לא פחות משלוש "הודנות" (פעם קראו לכך "תהריה"). הראשו נה הושגה בלחצו של אהוד ברק במאי 2008, בתקופת ממשלת אולמרט. היה זה אחרי גל של ירי רקטות ופצמ"רים מעזה, שהי טווח שלהם באותם ימים הצטמצם לעוטף עזה. התהריה הזו קרסה כעבור כחצי שנה, ויצאנו למבצע עופרת יצוקה. אלא שאז התברר שהתהריה נוצלה על ידי חמאס להגדיל טווח הטילים, שגרמו אכרות בכאר-שבע ובאשרוד.

אחרי הודנה רביעית חמאס יקדיש את מרצו לפיתוח טילים יעילים, הרסניים ובעלי טווח גדול יותר. לכן המטרה האסטרטגית שלנו צריכה להיות הפלת שלטונו

בעופרת יצוקה בוצעה כניסה קרקעית שגרמה לפחד עצום בחמאס, אולם האפשרויות לא מומשו. שר הביטחון ברק העדיף הודנה נוספת. התוצאה הבלתי מפתיעה הייתה שכעבור כשי לוש שנים, עם חיסולו של אחמד ג'עברי, זכינו לגל חדש של ירי מהרצועה, אדיר מקודמיו. הפעם הגיע טווח הרקטות לגוש דן. למרבה המזל צומצם הנזק בזכות מערכת כיפת ברזל. חלפו עוד כשנתיים וחצי, שבמהלכן גדל טווח הטילים של חמאס, וכעת שוב אנו סופגים גלי ירי מהרצועה כשכל עריה המרכזיות של ישראל חשופות לפגיעה. מה יקרה אם נוכח למימוש חלום ההודנה הרביעית? התשובה הברורה היא שחמאס יקדיש את כל כוחו ומרצו לפיתוח טילים יעילים יותר, הרסניים יותר ובעלי טווח גדול יותר; וכמובן יחפש אמצעים טכנולוגיים להתגבר על כיפת ברזל. ובמהלך השני תיים-שלוש הקרובות אפשר גם שימצא בן ברית שיסייע לו בכך. על רקע זה ברור שהמטרה האסטרטגית של ישראל צריכה כה להיות הפלת שלטון חמאס. כדאי גם להבין שספק אם ניתן יהיה להסדיר את יחסינו עם הפלסטינים כאשר בעזה מתקיימת מדינת טרור נפרדת מהגדה. אמנם קיימת אפשרות שיקום במד קום חמאס גוף שאינו פחות עויין, ובכל זאת כדאי לזכור שכאשר נפטרנו ממנהיג הטרור ערפאת הגיע במקומו מנהיג המתנער מהטרור.

אם ישלוט בעזה מי שאינו שם את הטרור בראש מעייניו, אפשר יהיה לחשוב על הסרת המצור ועל פתיחת נמל עזה. זה המצב שיש לחתור אליו במקום לחלום על הודנה שבסיומה נמי צא עצמנו במצב גרוע מהמצב הנוכחי. ■

© כל הזכויות שמורות לידיעות אחרונות בע"מ

אין להעתיק, להפיץ, לשכפל, לצלם, לתרגם, לאחסן במאגרי מידע, לשרד בדרך כלשהי (בכתב, בדפוס או במדיה אחרת) - ובכל אמצעי אלקטרוני, אופטי, מכני או אחר - חלק כלשהו של העיתון (לרבות טקסט, איורים, צילומים, תמונות, מפות, גרפיקה) הן בגרסה טקסטואלית והן בדפים מעוצבים, לרבות באמצעות הקלטה והקלדה, ללא אישור מפורש בכתב מהמוציאה לאור, ידיעות אחרונות בע"מ